

ԳԱՐՆԱՆ ԵՐԳԻՆ ԱԿԱՆՁ ԴՐԱԾ...

Գարնան երգին ականջ դրած՝
Գարուն-կեանքըս յիշեցի.
Ի՞նչ կար սրտումս վաղճւց լըռած,
Նորոգ կեանքի կոչեցի:

Ես ասացի.— ելէ՛ք, յոյսեր,
Դարդոտ սըրտիս փարեցէ՛ք.
Էս մութ օրիս՝ սրպէս լոյսեր՝
Մութ երկինքըս վառեցէ՛ք:

Ես ասացի.— սիրտ իմ, զարթի՛ր
Եւ նոր երգով սիրաւէտ
Քո խանդ, աւիւն, յոյզ ու թըրթիռ
Խառնիր գարնան երգի հետ...

Եւ ձեռք առայ քնարըս տըխուր
Ու լարերին խըփեցի՛.
Բայց երգի տեղ՝ աղէկաւոր
Սըրտիս ճղբը լըսեցի...

Ա. ԾԱՏՈՒՐԵԱՆ
